

van zonde, ge-

de WERELD
g dan hetgeen
i onder „over-
tenspraken; en
mond gestopt,
dt gemaakt.

l, als hier ge-
naal beteekent
onscientie zich
t. Dat zij ten-
genspraak en
komt. In een
hem kan men
ft van een zich
en is vragen
ie „wijsheid”
an Gods Geest
l. Teruggeno-
gevangene van-
is, ons zoover
dat zulk een
enhandig onze
n. In plaats
o Heer, aan U
kwaad, dat in
a ernstig over-
nstig weg.

bedoeld als de
n van de kerk.
God alzo lief
en Zoon ge-
die groote we-
Hij, straks in
n in zijn ver-
de geheele we-
ken, hen doo-
Zoons, en des
het Woord der
oord overtuigd
in zooveel als

veede, zulk een
iet met ons te-
heeft niet twee
: één voor het
heid, en een
ods o p e n e n
en, Hij wil, dat
hooren, als Hij
redevoeringen
enbare samen-
erk, en die van
vermaand. Zou-
n Hem hebben
zonde-thema.

oogenblik ver-
de ons leest in
ade doorklinkt.

aradoxaal Para-
ds. Paradoxaal,
bruikt, wil zeg-
wij het anders
leesch. Maar
in 't woord, wil
de Hoogere, de
in is de Tweede
tegendeel: Hij
die 't gewicht
wicht, en daar-
Golgotha, ver-
kleinwoord zou
thigheden gaat,
fraks de genade
den in het lof-
l meldt, — dat
st de genade
de formuleering
dien lasteraar?

nieuw te lezen:
ste, gij spreket
k dat antwoord.
Het antwoord

den naar den

baasd te kij-
gedoopten zich
nisme en per-
at zij den Para-
gen de wet van
en wilt gij het
ten, die ons be-
ngschikken naar
die NIET Zon-
t de ellende niet
edikt door Gods
semt.

de kent op Pink-
k, en voor het

intieme binnenkamerleven van haar kinderen,

slechts één verlangen: dat het humanisme en het per-

sonalisme worde doorbroken; dat de gereformeer-

de zondebelijdenis worde gehandhaafd, onverzwakt,

en onverminderd. Dat ook de kerk zich niet vergrijpe

aan de heiligheid van onzen Tweeden Paracleet, door

te zeggen, gelijk in feite gezegd wordt: breek ons

de kracht van artikel 31 van de Kerkenordening, en

laat de grens der zelfbesnijding vallen, daar, waar

een synode heeft gesproken en beslist, voor ons:

het is zoo makkelijk.

De Pinksterdag is in geding, ook in het openbaar

pleidooi van vrijmaking tegen synodocratie. En wie

aan zulk een getuigenis zich stoot, die lijdt aan een

gezietsvernaauwing, die bedroevend is. Zijn pinkster-

prediking is plitistisch-elektisch-privé geworden.

Doch onze Tweede Paracleet bekeere ons van onze

kwade neiging, om Hem zoo „vreemd” te vinden, zoo

„paradoxaal”. Hij is de Wijsheid en de Waarheid. En

de Eerste Paracleet, uit wien Hij alles neemt, die is

de Weg, de Waarheid en het Leven, juist als Hij zóó

zich voortzet in den Tweeden, en in Hem wederkomt.

Weeskinderen laat men ongewaarschuwd.

Kinderen niet.

Welnu, Hij laat ons geen wezen. Hij komt met 't

heilzaam kouterzwaard eener recht-zinnige ellende-

prediking tot ons terug in onzen Tweeden Paracleet.

K. S.

Over heel de linie is dit tegenwoordig zoo. De men-

schen denken vaak, dat, toen men ons met behulp van

kerkelijke manipulaties wegwerkte, het daarbij

alleen ging om een kerkelijke leerformule der onder-

stelde wedergeboorte en om een beetje „gepeuter”

inzake de Kerkorde. Maar ze weten niet, dat het ging

over heel onzen reformatorischen arbeid, al is van

de vijandschap daártegen geen woord te vinden in de

officiële stukken. Nauwelijks waren we uitgeworpen,

of in den almanak van de Kamper synodocratische

studenten verdween uit de lijst der te raadplegen boe-

ken elk studieboek van Greijdanus en Schilder. Van

wat Schilder inzake de gemeene-gratie zei, ook in

zijn laatste Oudestraat-rectorale-rede, is nooit een

woord weerlegd; maar nauwelijks was hij wegge-

werkt, of de jonge Diepenhorst moest van hetzelfde

spreekgestoelte, als waarvan die rectorale oratie

was uitgesproken tot de „gezuiverde” (!) Oudestraat-

gemeenschap komen spreken over „de gemeene gra-

tie”. Kuyper is gered. Men ziet niet, dat en passant

de Dordtsche Leerragels — zie hieronder — onder

de tafel gewerkt zijn meteen. Kuyper is gered, de-

zelfde Kuyper, over wien Ridderbos Sr artikelen

schreef, blijkbaar tegen zijn collega Schilder in, in

het Geref. Theol. Tijdschrift, artikelen, die den He-

raut-redacteur dr H. H. Kuyper lieten danken, dat

hier nu eens medicijn werd gereikt tegen de „klein-

zielige” critiek op Abraham Kuyper; hoewel de cri-

tie niet anders deed, dan een vervolg geven op open-

bare gesprekken die tevoren, om ende bij 1905, in

het openbaar gehouden waren terzake van de Ency-

clopaedie van Kuyper, en waarop Kuyper nooit ge-

antwoord had, tenzij dan met een hooghartig: u is

nominalist, we kunnen dus niet praten. Precies zoo

gaat het met de pluriformiteit der kerk: nauwelijks

is het tweetal Greijdanus-Schilder, dat tegen Kuyper's

KERKELUK LEVEN

ZELFSTANDIG OPTREDEN IN DE POLITIEK? VI.

We zouden eenige concretiseering geven aan onze

klacht, dat misschien wel het duidelijkst symptoom,

dat de leiding der A.R. Partij niet west, wat er in

de principieele worsteling van leden der Partij zelf

al jaren lang te koop is, of anders zich principieel

van ons afwendt, hierin gelegen is, dat zij een man

als den jongeren hoogleraar Diepenhorst op ons af-

stuurt met een handleiding voor A.R. Studieclubs.

Let wel: ik spreek hier over de leiding der Partij.

Versta ik haar wel, dan wil zij zooveel mogelijk de

breuk, die de kerkleiders hebben geslagen, verhinde-

ren door te werken in de politiek. Bij elkaar blijven.

door (!) het maken van een onderscheid tusschen wat

schriftuurlijk is IN ENGER EN IN RUIMER

ZIN, of door het spreken over oorspronkelijke en af-

geleide beginselen..... De Schrift biedt soms wel, soms

geen grondbeginselen, maar alleen een nadere uitwer-

king. Maar wie zich in het laatste geval zet tot deze

nadere uitwerking, is niet geheel vrij in zijn doen.....

Het is dus noodig te komen tot een toepassing der

grondwaarheden aan de behoeften (!) van den dag.....

Men loochene evenmin de aanwezigheid van STRAK-

KER OF LOSSER banden (vgl. de farizeeische

onderscheiding van lichtere en zwaardere zonde, of het

synodocratische gereedeneer over een groot en een klein

„tenzij” in de K.O., artikel 31, Ridderbos Sr., K. S.).